

Milí čtenáři,

vy jste tam jistě mnozí byli, ale já jsem při své návštěvě Velké Británie to štěstí neměl a slavný Stonehenge znám jen z fotografií. Tuhle jsem chtěl na síti síti nějakou vybrat a s překvapením jsem zjistil, že proslulý eneolitický astronomicko-sakrální komplex se nachází v těsné blízkosti rušné silnice A303, která tvoří jednu z hlavních spojnic Londýna s jihozápadní Anglií. Od r. 1991 vzniklo 51 návrhů, jak obnovit krajinný ráz lokality. V zásadě se však rozhodovalo mezi dvěma přístupy: silnici kompletně přeložit, nebo prorazit tunel. Známa instituce English Heritage, kterou financuje ministerstvo pro kulturu, média a sport a která slouží jako poradní orgán vlády, se přimlouvala za tunel, občanští aktivisté ze sdružení Save Stonehenge za přeložku. Ministerstvo dopravy nakonec nepodpořilo ani vládní agenturu, když začalo prosazovat buď tunel čtyřkilometrový, levněji stavěný z povrchu (bez ohledu na to, že by došlo k poškození některých drobnějších součástí celého megalitického areálu), nebo tunel ražený, ale jen poloviční. Aktivisté kontrovali prohlášením, že si lehnou před bagry, a celá kauza zatím ustrnula na mrtvém bodě, když ministr dopravy Tom Harris prohlásil, že očekávaných 223 milionů liber za kratší tunel „nepředstavuje nejlepší způsob využití peněz daňových poplatníků“. Nepřipomíná nám to něco (tedy kromě toho, že leháni před bagry prostě není všude v módě)?

Při sestavování lednového Ďáblíka jsem si uvědomil, že tentokrát je nezvykle snadné jeho obsah rozdělit na ekoeenergetickou a ekoochrannářskou část: v té první na vás čeká sympatická Irena, znepokojivé snahy ministerstva spravedlnosti ztížit novým občanským zákoníkem život občanských sdružení (což je ovšem téma obecnější), texty o strnulém ministerském návrhu energetické koncepce ČR a o strhujícím průběhu letošní Solární ligy; ve druhé části potkáte sovy, aleje, obnovu těžebních území, vzpomínku na Norsko a pár zamyšlení či ohlasů. Rekapitulujeme loňskou poradenskou činnost Cally a připojujeme řádky, jimiž se představuje naše nová zaměstnankyně Olga Dvořáková, která však s Callou již nějaký čas pracuje. No a nakonec pár pozvánek. Přejeme pěkný únor – měsíc, kdy se třeba na Českovrbenké rybníky začínají vracet první tažní ptáci.

Tomáš Malina

Narodila se IRENA

Mezinárodní agentura pro obnovitelné zdroje energie (International Renewable Energy Agency -IRENA), která vzniká v Bonnu, bude velkým přínosem i pro Českou republiku. Hnutí DUHA a sdružení Calla soudí, že nová agentura pomůže snížit závislost na dovozu paliv i exhalace skleníkových plynů, rozhybe investice do perspektivních hi-tech odvětví a vytvoří statisíce nových pracovních míst. Sektor obnovitelných zdrojů energie již dnes na světě zaměstnává 2,4 milionu lidí.

Očekáváme, že koordinovaný mezinárodní výzkum v zeleném odvětví – který agentura bude řídit – pomůže nastartovat inovace, jež ještě více urychlí pokles nákladů na výrobu. Cena čisté energie z obnovitelných zdrojů by tak mohla dramaticky klesnout. Náklady na výrobu jedné kilowatthodiny větrné elektřiny od konce osmdesátých let klesly na méně než desetinu. Komerční cena solárních fotovoltaických modulů se ze 32 dolarů na každý watt instalovaného výkonu v roce 1979 propadla na 3 dolary v roce 2006. Je však nezbytné, aby vláda i zákonodárci nové technologie dále podporovali také domácí, českou

legislativou. Nejdůležitější by byl zákon o podpoře zeleného tepla, který by rozhýbal výstavbu výtopen na biomasu, solárních kolektorů a podobných projektů.

Smlouva o zřízení agentury IRENA byla v pondělí 26. ledna podepsána v německém Bonnu zástupci asi stovky států. Českou republiku zastupoval vicepremiér a ministr životního prostředí Martin Bursík, leč podpis mezinárodní smlouvy u nás musí nejprve posvětit vláda, pak Parlament a signovat ji musí i prezident.

Podle společné tiskové zprávy Cally a Hnutí DUHA upravil Edvard Sequens

Více informací o IRENA najdete zde: <http://www.irena.org>

Nový občanský zákoník chce pokračovat v praxi rakouského c. k. mocnářství

Liga lidských práv a ekologické organizace sdružené v asociaci Zelený kruh kritizují poslední úpravy návrhu nového občanského zákoníku. Ministerstvo spravedlnosti, které je předkladatelem návrhu, oproti očekávání nezasadlo do finální verze návrhu potřebné změny týkající se vzniku spolků. V novém návrhu občanského zákoníku tak zůstává starý, demokratickým zásadám odporující registrační princip, kdy o vzniku jakéhokoli spolku rozhoduje státní orgán. Naopak ministerstvo spravedlnosti nově „obohatilo“ návrh zákona o mnoho zbytečných povinností, které mohou mít za následek zánik malých zájmových sdružení. Státním úředníkům by tak zůstalo v rukou právo zabránit vzniku sdružení, aniž by vůbec zahájilo svou činnost.

Podle předchozích verzí návrhu neměly spolky vznikat na základě rozhodnutí ministerstva vnitra, ale již účinností stanov přijatých na ustavující členské schůzi. Zápis do veřejného rejstříku by tak neměl vliv na vznik spolku, ale pouze by osvědčoval jeho existenci a zveřejňoval jeho statutární orgány. „*Takové řešení by bylo v souladu s demokratickými principy fungování právního státu a koneckonců i s naším ústavním pořádkem. Podle Listiny základních práv a svobod se totiž žádný akt státní správy k zajištění sdružovacího práva nevyžaduje,*“ uvádí Luděk Šikola z Ekologického právního servisu. Česká republika se tak mohla přiblížit moderní úpravě v Nizozemí, Švédsku či Švýcarsku.

Po zásazích ministerstva vnitra v připomínkovém řízení se však v poslední verzi návrhu zákona znovu objevil starý registrační princip vzniku spolku. V praxi to tedy znamená, že kdokoli si bude chtít založit spolek, bude muset podat návrh na zápis do veřejného rejstříku a čekat na rozhodnutí, zda bude zápis povolen. V případě, že bude zápis na základě nejasných kritérií odmítnut, spolek vůbec nevznikne. Zatím není známo, kdo by měl o registraci konkrétně rozhodovat. Ponechat tyto kompetence v rukou ministerstva vnitra, s jehož arbitrárními postupy mají občanská sdružení velice špatné zkušenosti, by však bylo z demokratického hlediska naprosto nepřijatelné. V západních zemích je běžné, že občanská sdružení informují o svém založení rejstříkový soud. Pokračování registrace prostřednictvím ministerstva vnitra by tak i dále navazovalo na období komunismu.

Občanská sdružení si uvědomují nutnost existence veřejného rejstříku, kde by každý mohl dohledat základní údaje o spolku, a sama po vzniku takového rejstříku již léta volají. Stát by ale rozhodně neměl mít možnost rozhodovat o tom, které sdružení vznikne a které nikoli.

Problémová se jeví rovněž přebujelá právní úprava týkající se obsahu stanov, likvidace, fúze a dalších otázek života spolků. Blíží se absurdně spíše úpravě obchodních společností. Například stanovy spolku by podle aktuálního návrhu musely povinně obsahovat i zdroje příjmů a popis vnitřní organizace spolku. Občanská sdružení pokládají přehnanou důkladnost, s jakou se návrh zákona snaží vypořádat se všemi těmito otázkami, za odporující principům soukromého práva, v jehož rámci nemají být všechny podrobnosti občanského života regulovány státem. Vhodnější je proto ponechat řešení těchto otázek čistě na vůli občanů. Ti by měli mít možnost sami si upravit ve stanovách, co uznají za důležité.

Občanská sdružení jsou přesvědčena, že takto složitá úprava bude odrazovat občany od zakládání spolků a povede ke snížení rozmanitosti občanského života. Podle Jany Marečkové z Ligy lidských práv „*je zřejmá potřeba více zdůrazňovat státním orgánům, že občanský zákoník je nejdůležitějším právním předpisem především pro občany. Zbytečné zasahování do tvorby tohoto předpisu ze strany ministerstva vnitra představuje nebezpečí pro občanské svobody a je třeba ho co nejvíce eliminovat.*“

Společná tisková zpráva Ligy lidských práv a Zeleného kruhu

Římanova energetická koncepce – jádro, uhlí

Ministr průmyslu a obchodu Martin Říman přišel s návrhem nové Státní energetické koncepce. Přestože opakoval, že se svou energetickou politikou čeká na závěry tzv. Pačesovy komise, v dokumentu na ně evidentně nereaguje. Zatímco nezávislá energetická komise navrhuje pro Česko energeticky efektivní ekonomiku, ministerstvo průmyslu uvázlo v koncepci větší a větší spotřeby neobnovitelných surovin, která patří někam do minulého století.

Leitmotivem jakékoli smysluplné energetické koncepce musí být tři body – zateplit domy, zateplit domy a zateplit domy. Tam máme enormní příležitosti, jak srazit závislost na ruském plynu i účty, které domácnosti platí za energii. Možnosti snižování energetické náročnosti našich domů jsou skoro šestkrát větší než energie, kterou bychom získali rozšiřováním uhelných dolů na Mostecku.

Z plynu vyrábíme pouze asi tři procenta elektřiny, takže nové atomové reaktory se závislostí na Rusku nepohnou, ani kdyby jich bylo třeba deset. Nemáme žádné obavy o Horní Jiřetín a Černice. Ochranu obcí před rozšiřováním uhelných dolů vláda v září po letech diskusí potvrdila a hlavně – ministr Říman by k rozšiřování dolů potřeboval osmadvacet hlasů v krajském zastupitelstvu a ty nemá a mít nebude.

Fakta o české energetice:

- Česká republika nepotřebuje žádný plyn ani uhlí k výrobě tepla. Budovy u nás spotřebují 297 milionů gigajoulů energie ročně. Většina připadá na vytápění. Ale energetickou náročnost domů lze zateplováním a pomocí dalších technických opatření srazit přibližně o 175 milionů gigajoulů ročně. Zelená energie - solární kolektory, výtopny na biomasu a podobně - může dodávat dalších asi 171 milionů gigajoulů.
- Možnosti vylepšení energetické efektivity českých budov jsou skoro šestkrát větší, než kolik by dodávalo rozšíření uhelných dolů a bourání dalších obcí na Mostecku.
- Už současné efektivní technologie mohou snížit energetickou náročnost českého průmyslu o 23 %. Číslo odpovídá dvěma atomovým elektrárnám v Dukovanech.
- Pouze asi 3 % elektřiny u nás se vyrábějí ze zemního plynu. Proto nové uhelné ani jaderné elektrárny s jeho spotřebou prakticky nic neudělají.
- Nové plynové elektrárny odpovídající kapacitě, kterou by zajistila těžba za tzv. územními limity uhelných dolů na Mostecku, by český dovoz energie zvýšily všeho všudy asi o 6 %.
- Zhruba 70 % českého dovozu paliv v korunách tvoří ropa – na jejíž spotřebu nemají uhelné elektrárny ani atomové reaktory prakticky žádný vliv, protože se používá téměř výhradně v dopravě.
- Česká republika spotřebuje na každou vyrobenou korunu hrubého domácího produktu asi 1,7násobně více energie než státy EU-15.

Podle tiskové zprávy sdružení Calla a Hnutí DUHA Edvard Sequens

Pátý ročník Solární ligy skončil

Se zveřejněním prestižních umístění českých a moravských měst a obcí v tzv. Solární lize ČR, soutěži sídel ve využívání energie Slunce, přichází občanské sdružení Liga ekologických alternativ (LEA). Popularizační soutěž pořádá LEA od roku 2004 ve snaze systematicky zviditelňovat tuzemské i zahraniční zkušenosti, technické novinky i aktuální trendy, které mohou především u komunálních politiků a úředníků, ale i u stále širší veřejnosti zapůsobit jako vpravdě solární budiček. Tj. zažehnout či dále rozvinout zájem o celou škálu přínosů, které stále perspektivnější obor solární energetiky i v České republice rok od roku výhodněji nabízí.

„Stejně jako v té fotbalové i v naší solární lize se soupeří, okukují se navzájem um i finty, podněcuje se správný tah na branku i útočí a skóruje. Nehraje se ale pro zábavu okolí, nýbrž v zájmu ekologických, zdravotních, ekonomických, sociálních a dalších přínosů solárka pro občany, komunity i podnikatele,“ vysvětluje za pořadatele soutěže Karel Merhaut z LEA. „Každý, kdo zná základní data o instalaci a jednoduše u nás přihlásí plochu kolektorů na ohřev vody či přitápění nebo výkon panelů k výrobě elektřiny vybojuje své obci body, které jí vynesou při dobré pozici v žebříčcích dané kategorie i zajímavé bonusy: čistší ovzduší, úspory energie, vklad pro výchovu i ekologické cítění v místě, snazší přísun i výměnu nových informací z oboru, lepší green-image a tudíž propagaci zdarma, následně zájem okolí včetně turistického apod. Vítězové minulých ročníků to mohou potvrdit.“

Za rok 2008 patří tituly Solární mistr ČR středočeským Lešanům (hned ve třech kategoriích), dále Plzni, jihomoravským Dubňanům a obci Rusava z kraje pod Hostýnem. Lešany přitom z nejcenějšího trůnu souhrnné kategorie, sčítající body za oba typy systémů, sesadily po téměř pětiletém kralování právě Rusavu, stejně jako v kategorii malých sídel do 5 000 obyvatel. Prim jí zůstal v kategorii termika. Do čela velkoměst nad 50 000 obyvatel se po loňském předstizení Ostravou opět vrátila Plzeň, loňský trůn si mezi sídly od 5 000 do 50 000 obyvatel nebývale upevnily Dubňany.

Přestože se u Lešan na Benešovsku nenachází největší česká elektrárna a není odtud přihlášen do soutěže žádný teplovodní kolektor, řeč bodového klíče je jasná: ves kraluje souhrnné kategorii díky třem fotovoltaickým instalacím (39 kWp, 286 kWp a 403 kWp). Dlouho připravovaný koncept elektrárny, původně se snahou využít dotace, nakonec dopomohl Lešanům k absolutnímu prvenství až na cílové pásce - přihláškami dvou instalací na Silvestra! Zaujmu zejména polohovací jednoosou konstrukcí vlastní výroby, která denně otáčí monokrystalické panely za Sluncem. Technologii iniciátoři projektu nejprve testovali na malé domácí instalaci. Elektrárna připojená k síti v závěru roku skýtá i zajímavý přínos pro obec. Z každého čtverečního metru pozemku putuje do obecní kasy poměrně štedrá desetikoruna za jeho nájem. Vztahem k solární energii zdravě nakažená samospráva však už, zdá se, nechce stát stranou. Zvažuje, zda místo finančního bonusu z nájmu, raději neinvestuje do části parku, což by příjmy mohlo zdvojnásobit. Park se totiž bude v příštím roce dále rozrůstat a instalační firma nabízí jeho části k volnému prodeji. K máni jsou jednotlivé panely i jejich série s výkonem kilowattu.

Z „náhlé smrti“ na čele celkové soutěže i v „divizi“ nejmenších sídel v čase, kdy už se všude chystal sekt pro přípitky, se ale Rusavští asi nermoutí. Jednak je v obou žebříčcích druhé místo obce, byť v ní vloni žádné solárko nepřibylo, stále zajímavé, a jednak zůstali neporaženi v bodování za teplovodní systémy. Jejich „pětistovka“ metrů ohřívající přírodní koupaliště je dodnes unikátem. Ves sice řeší nyní jiné priority, leč minimálně ke dvěma termickým instalacím se tu údajně schyluje, takže příští bodový rozstřel může být zajímavý.

Ještě dodejme, že třetí místo souhrnné kategorie stejně jako bronz mezi nejmenšími sídly patří podšumavským Bušanovicím. Zdejší solární elektrárna o výkonu 1,3 MWp vloni jako vůbec první naše překonala megawattovou hranici, čímž se jakoby roztrhl pytel s poté do provozu najíždějícími či právě chystanými zdroji téhož i vyššího kalibru... „Dvojka“ (Boží Dar) i „trojka“ (Pístitina) zůstaly mezi termickými systémy na loňských postech.

Před rokem první Ostrava v kategorii měst nad 50 tisíc obyvatel vloni žádným větším systémem nezabodovala a tak ani jistý příliv přihlášek menších kolektorových systémů (zejména od nejagilnější montážní firmy 5. ročníku – MMM Solar) na udržení pozic nestačil. Zvláště, když stálá štika této kategorie - Plzeň – zásluhou svých městských dotací solárek včetně fotovoltaiky jasně v prosinci rozhodla duel standardní kolekce přihlášek (188 m² termika, 176 kWp fotovoltaika). Před Ostravu ostatně tentokrát pomohla na druhou pozici 200kilowattová elektrárna na rekultivované skládce i Zlínu, odkud hlásí navíc záměr dále jí rozšířit...

Dubňany z Hodonínska prim mezi sídly do 50 tisíc obyvatel obhájily způsobem vpravdě razantním. Ke svému solárnímu

parku (660 kWp) z předchozího roku totiž společnost Sluneta na podzim vykouzila za velké pozornosti veškerého solárního publika i laiků novu elektrárnu s rekordním instalovaným výkonem 2,16 MWp (!) u nás nevídaným. Nejen, že tím o řádově 600 kWp zvýšila laťku, kterou nasadila v Ostrožské Lhotě u Uherského Hradiště firma HiTechSolar (1,6 MWp), po dlouhé měsíce držící vloni tento výkonový štafetový kolík po Bušanovicích, ale de facto (přes bodové limity pro velké solární elektrárny) tím asi na nějaký čas “zbourala” naší soutěž v kategorii středně velkých měst. Litoměřice, ověněné zásluhami za více než stovku termických systémů, jimž napomohly ke zrodu jejich městské dotace, totiž na místě druhém mají přes 3 body, oproti Dubňanským 76! (Třetí Jindřichův Hradec, jihočeská bašta nemála termických instalací, se k tříbodové hranici jen přibližuje...)

Dubňany jako aktuální fotovoltaická jednička naší ligy svým výkonem a jistě i rozlohou zdroje (sedmi hektarů) však kupodivu přesto nedosáhly na stupně vítězů právě v kategorii solárních elektráren. Čtvrté za Bušanovicemi a právě Ostrožskou Lhotou, shodným ziskem bodů se zde dělicími o 2. a 3. místo, skončily proto, že jako město s nepoměrně větším počtem obyvatel prostě ani přes svého obra v katastru na obě obce při přepočtu solární „ráže“ zdrojů na „hlavu“ neměly. Dodejme tu, že stejně jako sledování dalších očekávaných dostihů velkých výkonů solárních parků (neboť ne všechny vznikající jsou v solární lize nyní evidovány – za všechny: jihočeské Dívčice s 2,9 MWp), bude nejen organizátory soutěže zajímat, nakolik se v sídlech s těmito velikány nechají radnice „nakazit“ při ekologizaci svých místních energetických konceptů. A příp. přijdou s vlastními impulsy pro vyšší využití obnovitelných zdrojů ve své působnosti...

Obvyklý neoficiální titul Skokan roku by tentokrát nemohl patřit nikomu jinému než právě Lešanům, které rekordně doskočily „ze zámezí“ rovnou na nejvyšší příčku soutěže. Nepsaným pravidlem LEA je také oznamování neaktivnějších krajů co do přihlášených ploch a výkonů instalací: Plzeňský před Jihočeským a Zlínským – tak by vypadalo jejich poměřování tentokrát. Pro úplnost – od tradičního ocenění Solárního publicisty roku letos LEA upouští pro nedostatek smysluplných nominací, opřených o hlavní očekávané kritérium, tj. systematickosti referování o dění v daném oboru...

Pokračující ofenzíva slunečních elektráren letos v daleko větší míře než vloni dominovala solární lize a strhávala jistě i nové vrstvy obyvatel ke sledování energetiky založené na využití slunečního záření a potažmo k celému oboru obnovitelných zdrojů. Promítla se zásadně i do přílivu instalovaných výkonů hlášených do soutěže: jejich součet vzrostl meziročně o 239 % a v závěru roku činil 9,8 MWp. Souhrn podchycených termických systémů představuje přes 20 200 m². Počet soutěžících sídel vzrostl o 70 na celkem 590.

Z nepoměru v přírůstcích do ligy pokud jde o oba typy solárních zařízení však patrně nelze vyvozovat útlum zájmu o využití kolektorů k ohřevu vody a vytápění. Podle názorů montážních firem zájem setrvale roste, mnohé z nich naopak nezvládají uspokojit všechny potenciální zákazníky. Přesto, že u nás nic nenasvědčuje přijetí mnohými očekávaného zákona na podporu výroby tepla z obnovitelných zdrojů (po vzoru německého, který platí od ledna 2009), je nemalou částí profesionálů z oboru takový směr ekonomických pobídek s nadějí očekáván. Budou-li, dle proklamací MŽP ČR, tímto směrem využity na programy podpor také solárních instalací prostřednictvím SFŽP finanční zdroje z prodeje emisních povolenek, bude zajímavé sledovat, nakolik by zásadnějšímu vzestupu zájmu zákazníků tyto firmy stačily. Už proto, že i do jejich případného rozmachu mohou promluvit vlivy silící ekonomické krize...

Charakteristickým rysem roku 2008 v tuzemském světě slunečních elektráren pak bylo, že lavina tuzemských, ale i zahraničních investorů do těchto zdrojů, jakkoli je nepřehledná a stále obtížnější - alespoň z občanského sektoru – čitelná, se zjevně smířila s odezněním času dotací. Vydává se nevyhnutelnou cestou tvrdého snižování nákladů v kombinaci s úvěry, k nimž se banky, naštěstí, stavějí krok za krokem vstřícněji. Méně už tato podnikatelská sféra vítá snížení výkupních cen elektřiny. Přesto asi významnější rizikovou roli hraje pro většinu investorů, vesměs dovážejících panely, rozkolísaný kurz eura vůči koruně. Přesto se obecně soudí, že podmínky pro rozmach oboru nastavené v ČR zaručují jeho další očekávanou akceleraci, a to jak směrem k budování velkých solárních parků, brzy možná až s řádem desítek megawattpeaků, tak růstem hladu po malých solárních elektrárnách ze strany drobných investorů z řad majitelů rodinných domků.

Tiskovou zprávu Ligy Ekologických Alternativ zkrátil Edvard Sequens

100 měst a obcí chce legislativu na podporu čistého vytápění

Rovná stovka měst a obcí se na poslance obrátila společným dopisem, kde žádají o novou legislativu na podporu čistého vytápění. Změna v zákoně má rozhýbat výstavbu výtopen na biomasu, bioplynových stanic, geotermálního vytápění a podobných projektů – takže vytvoří tisíce pracovních míst a sníží závislost na dovozu plynu. Starostové podotýkají, že jiný, čtyři roky starý zákon účinně pomohl rozvoji obnovitelných zdrojů elektřiny. „Podobná legislativa, která by ustanovila koncepční podporu výrobě obnovitelného tepla, však zatím citelně chybí“, připomínají. „Využití místně dostupných obnovitelných zdrojů je přitom jednou z cest, které mohou omezit závislost naší země na dovozu paliv a energie ze zahraničí.“ Mezi signatáři dopisu jsou i zástupci Jeseníka, Děčína či Břeclavi, z jihu Čech pak Veselí nad Lužnicí, Bechyně, Černé v Pošumaví a dalších.

Právě čisté vytápění má u nás mnohem větší možnosti než výroba zelené elektřiny. Loňská studie publikovaná Hnutím DUHA a sdružením Calla spočetla, že z obnovitelných zdrojů lze v České republice rozumně vyrábět asi 171 milionů gigajoulů tepla – tedy zhruba polovinu současné spotřeby. Bylo by to více, než činí kompletní spotřeba dováženého zemního plynu na vytápění. K podobnému, ač o něco menšímu výsledku došla i takzvaná Pačesova komise.

„Žádáme proto poslance a senátory, aby se zasadili o koncepční podporu výroby tepla z obnovitelných zdrojů“, píše města a obce. Příležitostí bude hlasování o takzvaném energetickém zákoně, který se na program Poslanecké sněmovny dostane patrně v únoru. Zákonnodárci do něj mohou vložit důležitou klauzuli podporující teplo z obnovitelných zdrojů a takzvanou kogenerační výrobu tepla – včetně výtopen na biomasu.

Martin Mikeska z Hnutí DUHA řekl: „Zelené teplo je jedna velká nevyužitá příležitost. Změny v zákoně by doslova rozhýbaly odvětví a pomohl na svět tisícům výtopen na biomasu, bioplynových stanic, geotermálního vytápění a podobných projektů. Srazí tak dovoz zemního plynu i exhalace skleníkových plynů a vytvoří tisíce pracovních míst.“

Edvard Sequens ze sdružení Calla doplnil:

„Bez cílené a promyšlené podpory výroby tepla z obnovitelných zdrojů energie nemůžeme splnit závazný cíl směrnice EU přijaté v rámci tzv. energeticko-klimatického balíčku. V ní jsme souhlasili s nárůstem využití obnovitelných zdrojů energie na 13 % konečné spotřeby do roku 2020. Příkladem nám může být Německo, kde 1. ledna vstoupil v platnost zákon o obnovitelném teple.“

Společná tisková zpráva sdružení Calla a Hnutí DUHA z 28. ledna 2009

Kompletní seznam podepsaných měst a obcí i text dopisu lze stáhnout na:

www.hnutiduha.cz/pics/obce_obnovitelne_teplo.pdf

Ministerstvo životního prostředí nesouhlasí s návrhem Politiky územního rozvoje

Politika územního rozvoje je celostátně závazným dokumentem, který bude nadřazený veškeré územně plánovací činnosti krajů a obcí. Její zpracování by si bezpochyby zasloužilo spolupráci odborníků z mnoha dotčených oborů, tedy urbanistů, dopravních i sociálních expertů, ekonomů, ekologů a mnoha dalších. Bohužel se však nakonec návrh uvažil v úřednické „kuchyni“ Ministerstva pro místní rozvoj. Kritériem obsahu nakonec byly nikoliv odborné podklady, ovšem především politické zájmy. Výsledkem je, že tento spíše politicko-strategický, než-li územně plánovací nástroj operuje s umístěním dálniční sítě, dostavbou dalších bloků Temelína, úložišti jaderného odpadu...V Politice zcela chybí urbanistický výhled koncepce výstavby ve městech a suburbánních prostorech, ani sociální a ekonomické aspekty kromě stanovení rozvojových oblastí, o kterých stejně všichni víme, ovšem co s nimi, to už Politika neradí. Co dokumentu chybí vůbec, je zohlednění environmentálních hledisek, úprava zastřešujících podmínek rozvoje nových a ochrany stávajících chráněných území, aspekty kulturní krajiny atd atd...

Nášťestí Ministerstvo životního prostředí vyslyšelo připomínek nevládních organizací a veřejnosti a v rámci procesu SEA vydalo k Politice negativní stanovisko. To už je krok, ke kterému MŽP nepřistupuje

každý den. Stačí se podívat na stránky cenia.cz (odkaz viz dále), negativní stanovisko tam téměř nelze najít. Ministerstvo Politice vytklo nekonceptnost, nedostatek odůvodnění potřebnosti některých koridorů, absenci variantních řešení. Z věcných nedostatků stanovisko SEA zdůraznilo např. problém nesprávného vymezení trasy silnice R43 nebo nevypořádání připomínek požadující zrušení územní ochrany lokalit pro umístění úložiště jaderného odpadu.

Stanovisko najdete na <http://eia.cenia.cz/sea/zur/detail.php?id=MZP015Z>

Pavla Matějková

Hladová zed'

Experti z týmu NERV se dohodli na českých prioritách v boji proti tzv. ekonomické krizi. Určitě bychom měli přivítat investice do vědy a výzkumu i do zateplování budov. Třetí ze zamýšlených protikrizových nápadů se však jeví poněkud kontroverzněji. NERV poměrně nepřekvapivě navrhuje podpořit výstavbu silnic a dopravní služby.

Takže už to tu máme zase. Kdykoli je třeba cokoli v ekonomice vyřešit, napumpují se peníze do „dopravního“ betonu, snad aby k nám peníze mohly rychleji přijet. Nebo je snad někdo přiveze? Realita ovšem nebývá tak růžová, jak by si (někteří) politici a ekonomové představovali. Dnes už zdaleka neplatí, že po dálnicích automaticky přijíždí Prosperita na bílém Harleyi. Může po nich totiž také odjet, jak dokazují některé studie. Navíc můžeme už několik let pozorovat, že české dálnice se plánují a staví bez ohledu na platné zákony i evropské směrnice. A veřejné zakázky na jejich budování nejsou zrovna zářným příkladem transparentnosti a projekty se neúměrně prodražují.

Mají se tedy dopravní stavby stát jakousi hladovou zdí, která podpoří soukromé stavební firmy a zvedne zaměstnanost ve stavebnictví? A potřebuje podporu právě tento sektor ekonomiky? V kombinaci se zvažovaným „šrotovým“ ideální malá domů pro český automobilový průmysl a dálniční lobby.

Schválně si porovnejte rozpočty Grantové agentury ČR, která rozděluje peníze na vědu a výzkum, s rozpočtem Státního fondu dopravní infrastruktury (v minulých letech kolem 50 miliard korun, letos téměř 100 miliard korun). Ani GA ČR, ani SFDI samozřejmě nerozdělují všechny peníze na vědu (respektive dopravní stavby), bude však zajímavé sledovat, zda se prioritě „věda“ v souladu s doporučením NERVu začne přibližovat k prioritě „dálnice“. Ani právě schválená dotace 10 miliard korun na zateplení domů a výměnu starých kotlů není příliš velká. A přitom bydlet potřebuje každý, zatímco auty jezdí jen asi polovina lidí.

Možná jsem poněkud naivní, ale v době krizí velí zdravý rozum šetřit. Měl bych pár nápadů, kde by se s šetřením mohlo v příštích letech začít: splavnění Vltavy, splavnění Labe do Pardubic s jezem u Děčína a s plavebním kanálem u Písecké přehradě (snad) budoucí evropsky významnou lokalitu Slavíkovy ostrovy, R55 přes ptačí oblast Bzenecká Doubrava – Strážnické Pomoraví, R35 přes Český ráj, D3 přes Posázaví, odsun hlavního železničního nádraží v Brně...

Jiří Řehounek

Odborný seminář „Obnova území narušených těžbou nerostných surovin“

V úterý 27. ledna uspořádala Calla společně s katedrou botaniky Přírodovědecké fakulty JU odborný seminář s tematikou přírodě blízké obnovy těžbou narušených území a průmyslových deponií. Zúčastnilo se ho 35 odborníků z univerzit, Akademie věd, krajských úřadů, správ CHKO a nevládních organizací, kteří se danou problematikou zabývají z pohledu různých biologických disciplín či věd o Zemi (geologie, geografie). Kromě příspěvků o různých typech těžeben a deponií bylo hlavním cílem semináře formulování obecných zásad pro přírodě blízkou obnovu.

Na úvod vystoupil s krátkým příspěvkem Tomáš Chuman (PřF UK), který představil mapy ČR s vyznačením zvláště chráněných území a evropsky významných lokalit, v nichž je hlavním předmětem ochrany nějaký těžební tvar. Přesvědčivě tak demonstroval fakt, že těžbou nerostných surovin mohou vzniknout přírodovědně zajímavé lokality.

Většinu dopoledne a část odpoledne vyplnily prezentace a příspěvky pracovních skupin, které již několik týdnů před seminářem pracovaly „na dálku“ prostřednictvím e-mailu. Výsledky jejich práce představili garanti pracovních skupin – Karel Prach (PřF JU & Botanický ústav AV ČR) výsypky po těžbě hnědého a černého uhlí, Lubomír Tichý (PřF MU) a Robert Tropek (PřF JU & Entomologický ústav AV ČR)

kamenolomy a vápencové lomy, Klára a Jiří Řehounkovi pískovny, Petra Konvalinková (PřF JU) těžná rašeliniště, Pavel Kovář (PřF UK) a Ota Rauch (Botanický ústav AV ČR) rudní a struskopopílková odkaliště, Tomáš Gremlica (Ústav pro ekopolitiku) a Vladimír Melichar (AOPK ČR Karlovy Vary) hlínky a těžebny kaolínu.

Ačkoli o obnově všech probíraných těžebních prostorů probíhala živá diskuse, účastníci semináře se v podstatě shodli, že současná podoba jejich rekultivací je promarněnou šancí pro ochranu přírody. Nejcennější jsou přitom těžbou narušená území v tzv. raných sukcesních stádiích (tedy několik let po ukončení těžby), kdy je osídlují specifické druhy živočichů, rostlin a hub. Tyto druhy vyhledávají živinami chudá stanoviště, kterých je v naší „přehnojené“ krajině citelný nedostatek, a právě území narušená těžbou surovin představují v současné době často většinu míst jejich výskytu. Abychom v Ďáblíku pořad nepsali o břehulích, můžeme z živočichů jako typický příklad zmínit ropuchu krátkonohou, u níž tvoří pískovny nadpoloviční většinu

českých lokalit. Nejcennější stanoviště v těžebních prostorech mohou proto vyhlášována i nadále jako zvláště chráněná území, případně jim může být poskytnut jiný ochranný status (přechodně chráněná plocha, významný krajinný prvek apod.). kromě toho u nás existuje velký nevyužitý potenciál pro spontánní nebo jen mírně usměrňovanou sukcesí (samovolný vývoj), snad s výjimkou některých odkališť, kde specifické podmínky brání uchycování většiny druhů rostlin.

Závěr semináře patřil obsáhlé diskusi nad obecnými zásadami obnovy území, která byla narušena těžbou či deponiemi. Zpracování vznesených připomínek si ještě vyžádá nějakou dobu, ale určitě je přineseme v některém z příštích Ďáblíků.

Rádi bychom poděkovali především Karlu Prachovi za všestrannou pomoc při organizaci semináře a všem účastníkům, kteří nelitovali času, přijeli z mnohdy velmi vzdálených míst ČR a aktivně se zúčastnili práce na semináři. Poděkování patří v neposlední řadě i Romaně Panské, díky které perfektně fungovalo zázemí semináře.

Klára a Jiří Řehounkovi

Aleje jako součást naší krajiny

Při putování malebnou českou krajinou objevíme spousty cest lemovaných stromy. Aleje a stromořadí vysazovali naši předkové z různých důvodů. Proč lidé vlastně vkládali tolik energie do výsadby alejí a údržby stromů? A jsou dneska tyto aleje vůbec užitečné, nejsou přežitkem v dnešní moderní době? Vypravte se s průvodcem Václavem Cílkem krajinou a odpovězte si pak sami na tyto otázky v dokumentu „Aleje jako součást naší krajiny“. Cestou se potkáte s fotografkou Hanou Rysovou, jejíž láskou je fotografování stromů, se zahradními architekty Markétou Veličkovou a Petrem Veličkou, s ekologem Jiřím Klimešem a s mnoha alejemi, které tvoří monumentální chodby se stromy, kvůli kterým stojí zato zdvihnout hlavu k nebi. Pořad natočila režisérka Ljuba Václavová s kameramanem Josefem Nekvasilem.

Podle ČT Edvard Sequens

Film je ke stažení zde: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/20756223079-aleje-jako-soucast-nasi-krajiny/>

V Budějovicích je málo silnic pro auta

...a proto zastupitelstvo vymýšlí nové a nové. Pomoci automobilové dopravě, aby nedocházelo k zácpám ve městě tak, že se propojí ulice dříve nepropojené a ulevit tak těm, kteří jiné formy dopravy než osobní, odmítají, to je trend panující alespoň v Budějovicích již delší dobu.

Vždyť je snad veřejným zájmem „zlepšit“ dopravní situaci ve městě! A těch pár stěžovatelů, kteří v inkriminovaných ulicích bydlí, na ty ať se nehledí. Jejich soukromý zájem je přece tak sobecký! Jen více aut do ulic města, rozmělnit dopravu do všech koutů, poskytnout řidičům co nejvíce zkratk, ať nečekají. Obyvatelé ať mlčí a sedí za novými okny, které je před hlukem zadarmo(!) ochrání. Jiné zamyšlení dopravní „strategie“ nezajímá. Naopak, teď dokonce přichází s novou studií propojení Milady Horákové s Litvínovickou a pak hurá přes most k nemocnici do ulice L. B. Schneidera. Sanitky pak přece budou mít ze západní části k nemocnici blíže. Pokud se v ovšem nezaseknou v zácpě.

Pavla Matějková

Ekoporadna – práce neubývá

Šestsetšedesátčtyři vyřízených dotazů, tj. dva až tři denně (počítáme-li jen ty pracovní dny), to je výsledek ekologické poradny Cally v loňském roce. V absolutních číslech jde sice o pokles oproti roku předchozímu, ale číslo zkrsluje směrem dolů změna metodiky, co vykazujeme a co již nikoliv. Došlo také k nárůstu časově více náročnějších dotazů z oblasti účasti veřejnosti díky plnému zapojení Pavly Matějkové coby právně fundované poradkyně. Tato tematika tvořila celých 35 procent agendy poradny Cally s 231

vyřízenými dotazy. Vytláčila tak z první příčky i tradiční energetiku se 179 dotazy či ochranu přírody (146). Další témata jsou až daleko za těmi prioritními a, příznivě, také více tematicky všeobíhajícími – odpady (19), ekozemědělství (17), zvířata (8) a další. Výsledek je dán i lepším rozdělením specializace hlavně v rámci jihočeské sítě Krasec, pro kterou zajišťujeme poradenství přes web.

Na odpovědích se podílela nejvíce již zmíněná Pavla Matějková počtem 331 (nevyřizuje totiž jen účast veřejnosti), Eda Sequens 217 (zejména energetika, ale i bydlení a další), Jirka Řehounek 90 (jeho specializace „ekologická obnova po těžbě surovin“ je schováno pod téma ochrany přírody, odpovídá však i na řadu na biologii orientovaných, často vysoce specializovaných otázek), Hanka Gabrielová 49 (nejčastěji z oblasti pěstování a využití konopí), Petr Drahoš 8 (odpady, na nízkém počtu se podepsal jeho pololetní odchod a malý úvazek) a papírenský specialista Pepa Polívka 4. Pokud perfekcionista nesedí součet: 669, vysvětlení je jednoduché – na některých odpovědích bylo potřeba víceoborové zapojení.

Pětašedesát procent klientely naší poradny tvoří občané, 12 % nevládní neziskové organizace, 9 % podnikatelé a o zbytek se dělí veřejné instituce (5 %), studenti (5 %), experti (3%) a média (1 %). Někdy je ale obtížné rozlišit, za koho se daný člověk vlastně táže. Celých 88 % dotazů vyřizujeme, aniž bychom tazatele spatřili.. Většinou e-mailem (63 %) nebo telefonem (24 %), ale napsali jsme i celých 8 dopisů s poradou. Zbytek – 86 lidí přišlo do poradny.

Pro zájemce jsou poradci k dispozici v kanceláři celkem 10 hodin týdně. Kdy konkrétně pro jakou problematiku, kontaktní formulář a další informace najdete na naší stránce www.calla.cz/poradna. Poradnu síť KRASEC pak najdete zde: <http://www.krasec.cz/krasec/poradna>. A koho by zajímaly ekoporadenské spoty Sítě ekologických poraden STEP, najde je na <http://www.ekoporadna.cz/video.php>.

Edvard Sequens

Postřehy z Norska

Přiznám se – mám slabost pro vše skandinávské. Je mi blízký a sympatický tamní styl života. A tak se tam vracím ... Poslední léto to bylo toulání po Norsku vlakem, lodí, busem i pěšky. Vstřebávám dojmy, prožívám intenzivně nejen přírodu, ale i člověka v ní, kulturu, kulturnost i nekulturnost. Jsem připravena na průzračnost vod, barevnost vřesovišť i domečků, ale překvapují mě vlaky! Třídění odpadů (4 druhy), přebalovací stoly, dětské koutky, možnost odložení zavazadel u vchodu, fungující informační systém na

každé zastávce. Překrásná dřevěná nádražička. Údiv muže v kase, když se dožadují úschovy zavazadel – přece je postavte v hale a jděte bez obav na túru ...

Líbí se mi stromy prorostlé stavbami, „vykousnuté“ tvary balkonů, které ustupují stromům, drnové střechy, malé dřevěné rekreační domečky na horách, ostrovech, pobřežích. Na místech romantických i zcela nehostinných. Beze snahy měnit okolní přílohu v super upravenou plochu.

Řídké osídlení a rozsáhlé oblasti divoké přírody dovolují pohyb i nocování prakticky všude. Chodí se po cestách i mimo, důsledkem jsou rozsáhlé vydupané „dálnice“ v horách i rašeliništích, národních parcích i rezervacích.

Města plná zeleně i vodotrysků, zajímavé architektury, nezvyklých propojení starého s novým. Všude se staví, okolí novostaveb jsou originálně řešena. Ne že bych byla obzvláštní fanda na novostavby, ale některé fascinují – hlavně nově otevřená opera v Oslu. Připadá mi, že se všude myslí na to, aby se lidem žilo dobře. A hlavně se myslí na děti. Nepříjemné je množství nedopalků na chodnicích i v kašnách ... ale na nás nemají!

Provázelo nás příjemné počasí, kolem 25 stupňů. Norové navlečení, přímo zatepleni. Zřejmě jsou zhýčkaní – topí se všude, ba i venkovní restaurace jsou vyhřívány přímotopy. Elektřina je prostě levná. Co říci závěrem – pobyt ve Skandinávii je příjemný, poučný, nechce se odtud....

Blanka Michlová

----- Malý opravník biologických omylů -----

Sovy nejsou, čím se zdají být

Motto: „Je to zajímavé, jak v přírodě k sobě vždy tíhnou dvojice různého pohlaví. Šneci, ještěrky, blechy, koroptve, jezevci, sloni, hranostajové, polární lišky, sovy, tchoři, veverky, kapři a lidé. Všude je tatínek a maminka, všude jsou námluvy, ostych a dobývání. Ba věru krásně tento úhlavní pud všeho tvorstva popsal Alois Jirásek v básni Ze života hmyzu,“ napsali trefně Miloslav Šimek a Jiří Grossman v povídce „Čistá láska vítězí“.

Klasici mají jako obvykle pravdu. Velmi často dokonce na první pohled poznáme, zda vidíme samečka, nebo samičku. Odborně hovoříme o tzv. sexuálním dimorfismu (pohlavní dvojtvárnosti). A právě tento odborný termín se mi stal námětem pro dnešní opravník. Rád bych tentokrát zalovil v zahraniční literatuře, konkrétně v sérii příběhů o kouzelnickém studentovi Harry Potterovi a jeho poštovní sově Hedvice.

Hedvika se objevila už v první knize J. K. Rowlingové o Harrym Potterovi a už tehdy vzbudila pochybnosti biologicky vzdělaných čtenářů. Její sněhobílá barva nešla úplně dohromady se zbarvením samiček sovice sněžní, zato na dospělé samečky seděla přesně. Ti mají totiž opravdu sněhobílou barvu jen s několika malými černými skvrnami. Samice (a mladší samci) mají oproti nim na bílém podkladu nápadné černé vlnkování. Že by Hedvika byla spíše Hedvik? První film měl záhadu definitivně vyřešit a to se také stalo. Už nebyl prostor pro spekulace. Hedvika (nikoli Hedviku), tvůrce filmu i paní Rowlingovou zradilo peří.

Je tedy nade vše pochybnost jasná, že roli sovy Hedviky ve filmech o Harrym Potterovi ztvárnil sameček sovice sněžní (možná spíše několik samečků). Leda že by v tom zase byla nějaká kouzla...

Jiří Řehounek

Nová posila Cally se představuje

Dobrý den, jmenuji se Olga Dvořáková a jsem novým zaměstnancem občanského sdružení Calla. V červnu loňského roku jsem ukončila své studium na Přírodovědecké fakultě a začala tím novou životní fází, teď již doopravdy dospělého člověka. Tímto přelomem jsem však záhy pochopila, že ta lepší část mého života je neodvratně za mnou. Pravou tvář odhalila současná lidská společnost již při nástupu do svého nového zaměstnání a rázem byly veškeré zbylé životní iluze ty tam.

Od svých 15 let pociťuji silnou potřebu pomáhat, tam kde je třeba. Zejména mě naplňuje praktická ochrana přírody a právě v této sféře se protnulý aktivitu Cally a mé. Jelikož jsem v roce 2007 zrealizovala projekt na podporu chráněných břehulí říčních a obojživelníků, rozhodli jsme se s Jiřím Řehounekem (který se rovněž zabývá praktickým managementem pískoven) podat další projekt na podporu těchto ohrožených živočichů. Vznikl projekt: Stabilizace populace břehule říční v Jihočeském kraji, který byl finančně podpořen. Projekt si klade za cíl:

- vytvořit tři kolmé stěny pro rozmnožování břehule říční na třech lokalitách v Jihočeském kraji;
- dále hodláme v rámci projektu zanalyzovat celkovou jihočeskou populaci břehule říční;
- budeme rovněž informovat širokou veřejnost o problematice pískoven a tedy i o projektu prostřednictvím přednášek.

Olga Dvořáková

- - OHLASY - - - - OHLASY - - - - OHLASY - - - - OHLASY - - - - OHLASY - - - -

Ad: článek Rody (Ďáblík č. 67 z ledna 2009)

Ke dvěma příkladům (káně a saranče) bych přidal ještě sršně (podle zoologického názvosloví tedy sršeň či sršni, nebo jak by měl znít čtvrtý pád?). Do slovníku jazyka českého jsem se nedíval, ale v mluveném nebo psaném projevu jsem se setkal jen s užíváním jména sršeň v mužském rodu (na rozdíl od jmen káně a saranče, které se běžně považují za rod střední), přesto je české zoologické jméno považováno za femininum – sršeň obecná.

Jan Máca

Pozvánky na akce

KDE KONČÍ NAŠE ODPADY?

Dozvíte se na výstavě

2. - 27. února 2009

Městská knihovna Tábor

úterý - pátek 9.00 - 18.00, sobota 8.00 - 12.00

výstavu můžete vidět i na webu www.calla.cz/odpady

Pořádá o.s. Calla jako aktivitu projektu „Jihočeské přírodní zdroje pro budoucnost“. Akce byla finančně podpořena Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v rámci společného programu Národní síť EVVO.

Zelený čtvrtek:

„Hormonální akvárium“

s Terezou Tara

V rámci besedy bude promítnut stejnojmenný film, který získal několik ocenění.

Jikry v těle rybiho samce? Příliš klidné ryby? V čem to všichni plaveme? Voda plná hormonů!

Čtvrtek 19. února 2009 od 18 hod v galerii Měsíc ve dne, Nová ul. 3, České Budějovice.

Vstupné dobrovolné.

Více informací:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice, tel.: 387310166, calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

Rosa – společnost pro ekologické informace a aktivity, Senovážné nám. 9, České Budějovice, tel.: 387 432 030, rosa@rosacb.cz, <http://www.rosacb.cz>

Akce je podpořena Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v rámci společného programu Národní síť EVVO a Magistrátem statutárního města České Budějovice.

Příště: 19. 3. 2009 v 18.00 hod. – Oteplování Arktidy s prof. Karlem Prachem

Přednáška "Třeboňsko - ptačí ráj"

S významnými ptačími druhy Třeboňska vás
10. 2. 2009 od 19 hodin v přednáškové místnosti Lázní Aurora v Třeboni
slovem i obrazem seznámí Matouš Šimek.

Akci pořádá Český nadační fond pro vydru

Zelený večer "Zpět k pramenům"

Akci pořádá: Šmidingerova knihovna Strakonice, Čajovna Inspirace

Datum: 11. února 2009 od 18 hodin

Kde: Čajovna Inspirace v budově hotelu Bavor ve Strakonících

Hostem bude pan Bedřich LUDVÍK – dramaturg hrané tvorby ČT, scénárista a režisér dokumentarista, písničkář a spisovatel.

Bedřich Ludvík Vám na tomto Zeleném večeru:

- zazpívá písně ze svých seriálů - Rozhlédni se, člověče, Zpět k pramenům, Paměť stromů, Praha, město věží, Kus dřeva ze stromu,
- zavzpomíná na jejich natáčení (možná promítne i film o filmu),
- představí nové seriály a zahraje písně pro ně složené,
- pohovoří o práci dramaturga hrané tvorby ČT.

Přednáška s promítáním Rybníky a ptáci Blatenska

Šmidingerova knihovna Strakonice a Český svaz ochránců přírody zvou dospělé i děti na přednášku s promítáním Rybníky a ptáci Blatenska. Přednáší RNDr. Petr Pavlík.

Datum: 18. února 2009 od 17 hodin

Kde: Gymnázium ve Strakonících, promítací sál

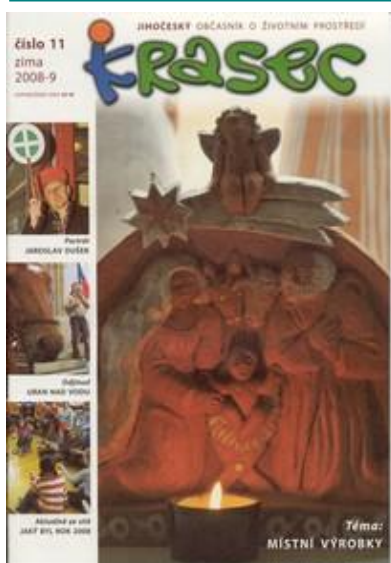
Ekofilmy v kině Světozor

Dne 26.2.2009 v 18:30 začíná v kině na třeboňském Masarykově náměstí
promítání snímků s tematikou úspor energie a jejich obnovitelných zdrojů,
tentokrát se zvláštním zřetelem na biomasu.

Na vaši účast i krátkou besedu s vámi se těší lektori ČNF pro vydru a RNDr. Jan Květ za ČSOP v Třeboni.

Soví noc na Křemešníku

Sdružení *Zelené srdce* zve všechny zájemce o přírodu na večerní výpravu za hlasy našich sov, která se uskuteční **7. března 2009** v Přírodní rezervaci **Křemešník** nedaleko Pelhřimova. Více informací se včas dozvíte na webu www.zelenesrdce.blog.cz.

A taky vyšel nový vánoční Krasec (v pořadí už 11.)!

Dočtete se v něm mimo jiné:

O životě na hřbitově.

Jak se peče temelínský perník z 22 kg mouky.

O konci světa s Jaromírem Duškem.

Co si počne ekolog v kuchyni.

a mnohé další...

KRASEC si můžete vyzvednout nebo si o něj napsat u nás v Calla, doručení zaručíme. Doporučená cena čísla je 25 Kč.

Ekologická poradna sdružení Calla – poradenství pro Vás

Mimo běžná témata ekologické poradny u nás můžete hledat pomoc v oblastech, na které se specializujeme:

Procesně-právní poradenství - metodická i právní pomoc občanům, obcím a občanským aktivitám při rozhodování o stavbách a činnostech ovlivňujících životní prostředí, zapojování veřejnosti do procesů posuzování vlivů staveb na životní prostředí, využívání zákonů o poskytování informací, zakládání občanských sdružení, organizování občanských aktivit, zprostředkování posudků. *Za tuto oblast poradny odpovídá Pavla Matějková, dosažitelná na telefonu 387 311 381, e-mail: pavla.matejkova@calla.cz.*

Ochrana přírody a krajiny - odborná pomoc v oblasti biologie a ochrany přírody, chráněná území a péče o ně, územní a druhová ochrana přírody (se zaměřením na entomologii a botaniku), ekopedagogické využití chráněných území. *Za tuto oblast poradenství je zodpovědný Jiří Řehounek, volejte ho na telefon 387 311 381 nebo pište na e-mail: rehounekj@seznam.cz.*

Obnova těžbou narušených území - přirozená obnova těžbou narušených území (především ve šterkopískovnách), poradenství při tvorbě rekultivačních plánů využívajících přirozenou obnovu, využití těžbou narušených území v druhové ochraně a ekologické výchově a ekologie obnovy (restoration ecology). *V této oblasti Vám poradí Jiří Řehounek, kterého najdete na telefonu: 387 311 381, ale spíše na e-mailu: rehounekj@seznam.cz.*

Trvale udržitelná energetika - poradenství občanům, obcím i občanským sdružením v oboru obnovitelných zdrojů energie, jejich možnostech, dostupnosti, podporách pro realizaci, legislativě apod. Právní a všestranná informační pomoc obcím, u nichž by mohlo být vybudováno konečné úložiště vysoce radioaktivních odpadů, archiv informací k jaderné energetice. *Pro odpovědi z oblasti energetiky se obraťte na Edvarda Sequense na telefon: 387 310 166, e-mail: edvard.sequens@calla.cz.*

Alternativy pro zemědělství - informace o pěstování technických plodin v zemědělství a jejich dalším využití. Konzultace pro zemědělské podniky v oblasti energetické soběstačnosti: pěstování energetické biomasy, využití biopaliv. Archiv videí, fotografií, publikací a informačních materiálů o pěstování, zpracování a využití konopí setého. *Poradnu v oblasti zemědělství u nás vede Hana Gabrielová, kterou kontaktujte pomocí telefonu: 387 310 166 nebo e-mailu: hana.gabrielova@calla.cz.*

Poradenské hodiny pro veřejnost v kanceláři sdružení - Fráni Šrámka 35, České Budějovice:

Pondělí - 10 až 13 hodin (především energetika)

Středa - 13 až 15 hodin (především procesně-právní poradenství)

15 až 17 hodin (především alternativy pro zemědělství)

Čtvrtek - 14 až 17 hodin (především ochrana přírody a krajiny a ekologická obnova po těžbě surovin)

Osobní návštěva mimo poradenské hodiny je možná po předchozí domluvě. Využijte poradenství pomocí e-mailu: poradna@calla.cz. Písemné spojení: Calla, P.O. BOX 223, 370 04 České Budějovice.

Zpravodaj *Ďáblík* vydává:

Calla - Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: P. O. BOX 223 370 04 České Budějovice

Sídlo: Fráni Šrámka 35, České Budějovice

Telefon a fax: 387 310 166

Telefon: 387 311 381

E-mail: calla@calla.cz

Internet: <http://www.calla.cz/>

Naše konto: 3202800 – 544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

*Starší čísla občasníku *Ďáblík* najdete na stránkách sdružení Calla.*

Uzávěrka dalšího čísla je 1. března 2008.

- » Nehcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. «
» Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz «

Vydávání zpravodaje *Ďáblík* je podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci Finančního mechanismu EHP a Norského finančního mechanismu prostřednictvím Nadace rozvoje občanské společnosti.

